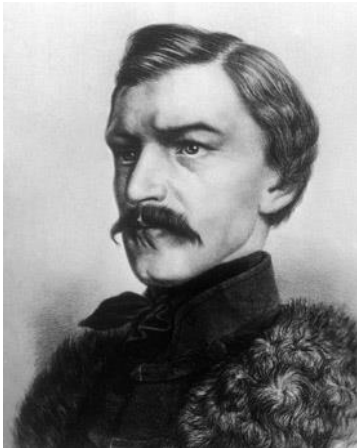

Karel Havlíček Borovský

Zijn jeugd

Hij woonde en studeerde in Německý Brod (tegenwoordig Havlíčkův Brod wat vernoemd is naar Borovský en zijn huis aan het centrale plein is nu het Havlíček-museum.

In 1838 verhuisde hij naar Praag om filosofie te studeren aan de Karels universiteit en beïnvloed door de revolutionaire atmosfeer vóór de revoluties van 1848, besloot hij een patriottisch schrijver te worden. Hij wijdde zich aan het studeren van Tsjechisch en de Tsjechische literatuur. Na zijn afstuderen ging hij theologie studeren aan het aartsbisschoppelijk seminarie, omdat hij dacht dat hij als priester de natie het beste kon dienen. Hij moest na een jaar stoppen met de studie, omdat men vond dat hij te weinig geestelijke spiritualiteit toonde.

In 1842 verbleef hij in het nieuw opgerichte kuuroord Bad Wartenberg in Noord-Bohemen en bedacht hij de term *Český ráj* (Boheems Paradijs). In 1846 werd hij redacteur van *Pražské noviny* (Praagse krant) en *Česká Včela* (Tsjechische bij). In 1848 verliet hij de Praagse krant en richtte zijn eigen dagblad op, *Národní noviny* (nationale krant), dat erg populair en invloedrijk werd.

Hij zette zich in voor de organisatie van de Overkoepelende - Slavische Bijeenkomst, bezocht Polen en Kroatië en overtuigde schrijvers daar van de noodzaak van de bijeenkomst. In 1848 werd hij gekozen als lid van het Weense Rijksparlament en het Boheemse Nationale Comité. Hij trad zeer actief op in het Nationaal Comité in Praag, terwijl hij in Wenen meer fungeerde als journalist dan als vertegenwoordiger van het volk.

Hij was radicaal t.o.v. de regering en bekritiseerde fel zowel tegen- als medestanders. Het leidde ertoe dat zijn krant werd verboden. Het verbod zou opgeheven worden als hij zich zou matigen.

Havliček bleef vechten met juridische middelen, geïnspireerd door de Ierse Daniel O'Connell. In januari 1850 volgde het tweede verbod, Havliček werd onder politiecontrole geplaatst en het werd hem verboden in Praag te blijven. Hij ging naar Kutná Hora en publiceerde met bescheiden middelen, het tijdschrift Slovan. Maar hij moest in 1851 stoppen. Het tijdschrift Slovan had echter tot gevolg dat de Weense regering het Weense dagblad publiceerde als een tegenhanger. In november 1851 won hij de gerechtelijke procedure, maar op 16 december 1851 werd hij echter als noch overgebracht naar Brixen, wat hij een "nest vol dwazen en huichelaars" vond. Hij verbleef er vier jaar, waarna hij op 6 mei 1855 weer naar Praag mocht terugkeren.

Hij stierf in Praag in 1856 en is begraven op de begraafplaats Olšany

